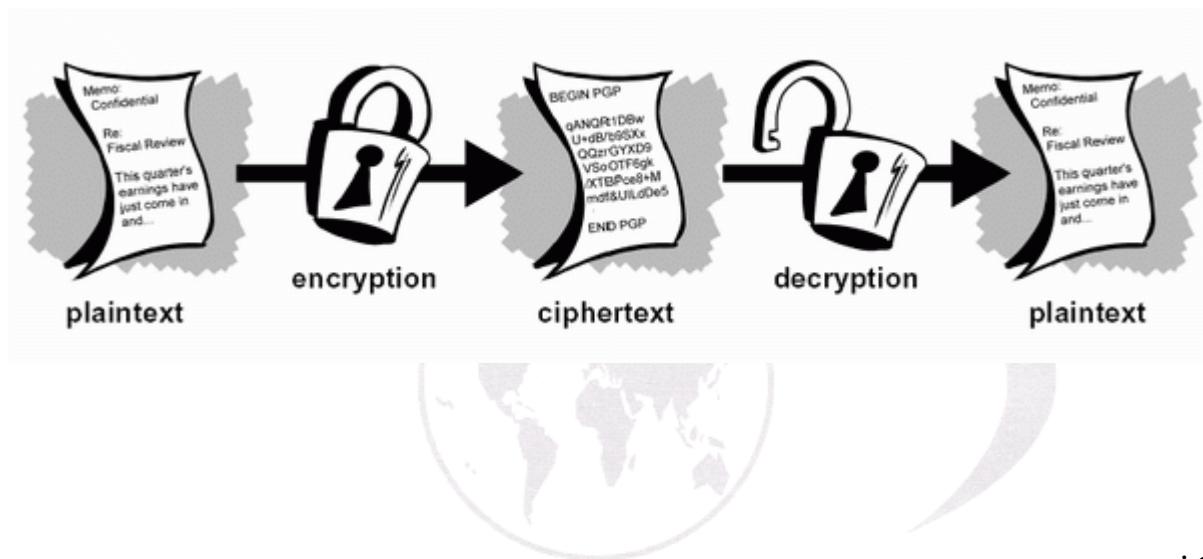

فصل سوم :

رمزنگاری اطلاعات در ASP.NET

مقدمه :

یکی از توانایی های جالب دات نت فریم ورک که در ASP.NET نیز به سادگی قابل استفاده است مبحث Cryptography (کریپتوگرافی / رمزنگاری) می باشد. در این فصل قصد مطالعه ای عمیق الگوریتم های مربوطه را نداریم، چون صرفا بررسی الگوریتم های موجود رمزنگاری می تواند دوره ای کامل و بسیار پیشرفته به همراه ریاضیاتی بسیار سطح بالا باشد. در این فصل نحوه ای استفاده از توانایی ها و امکانات موجود در این زمینه را به صورت کاربردی بررسی خواهیم کرد.

کریپتوگرافی:

دات نت فریم ورک شامل توابع رمزنگاری برای کد گذاری اطلاعات ، امضای دیجیتال ، Hashing و تولید اعداد تصادفی می باشد. الگوریتم های رمزنگاری که در آن پشتیبانی می شوند شامل : رمز نگاری نامتقارن مانند RSA و DSA و رمزنگاری متقارن همانند DES ، AES ، Triple DES ، RC2 و الگوریتم های Hash مانند MD5 ، SHA1 ، SHA256 ، SHA384 و SHA512 است. طرز کار آن بر مبنای مدل Stream می باشد . بنابراین جریانی از داده ها برای مثال از یک فایل به شیء کدگذار فرستاده شده و نهایتاً پس از انجام عملیات، جریان رمزگذاری شده خروجی کار خواهد بود.

این الگوریتم های یاد شده در فضای نام System.Security.Cryptography موجود هستند. در کلاسیک مبحث کد گذاری توسط کامپوننت های Com تهیه شده از منبع مختلف انجام می شود اما در اینجا کار بسیار ساده گردیده و دات نت فریم ورک پشتیبانی کاملی را از آن انجام می دهد.

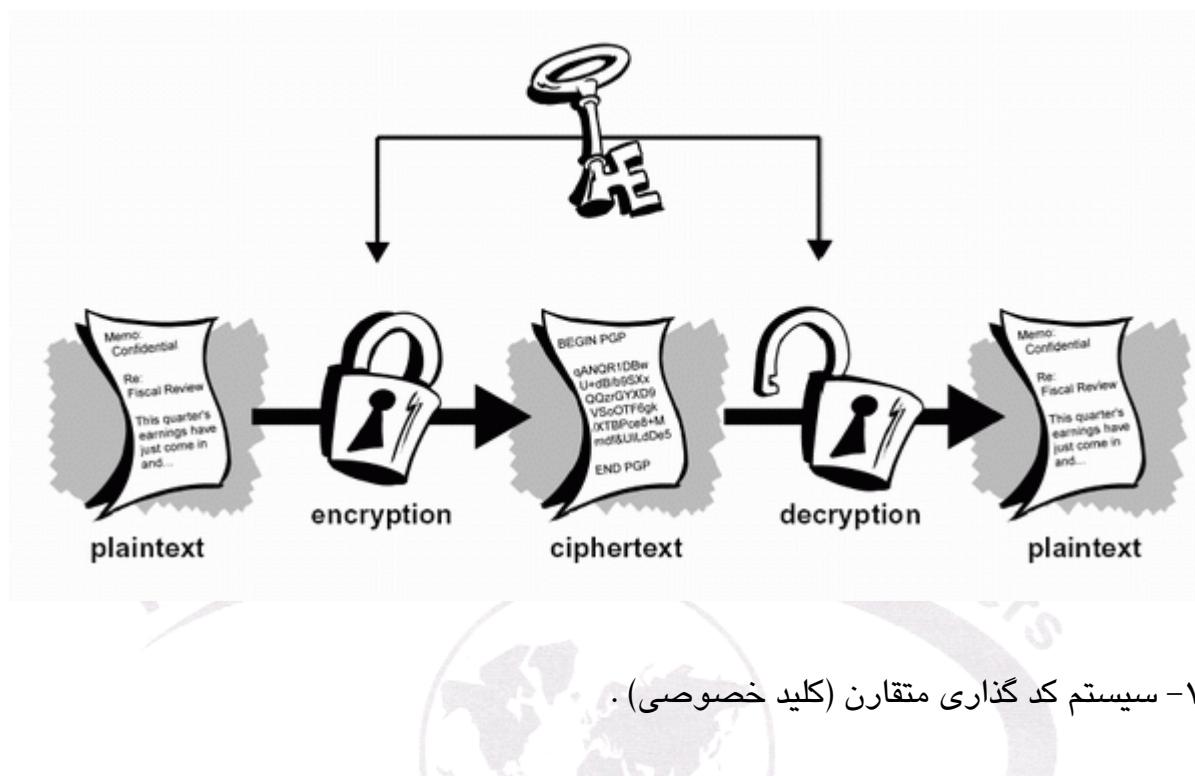
مبانی کریپتوگرافی:

به صورت عمومی انواع الگوریتم های کد گذاری به دو نوع متقارن و غیرمتقارن تقسیم می شوند. در کدگذاری متقارن کلید مخفی و یا همان پسورد برای کد گذاری داده ها بکار می رود. برای رمزگشایی نیز دقیقاً همان کلید مخفی باید بکار بردش شود. نمونه هایی از این نوع الگوریتم ها شامل DES و RC2 می شود (شکل ۱).

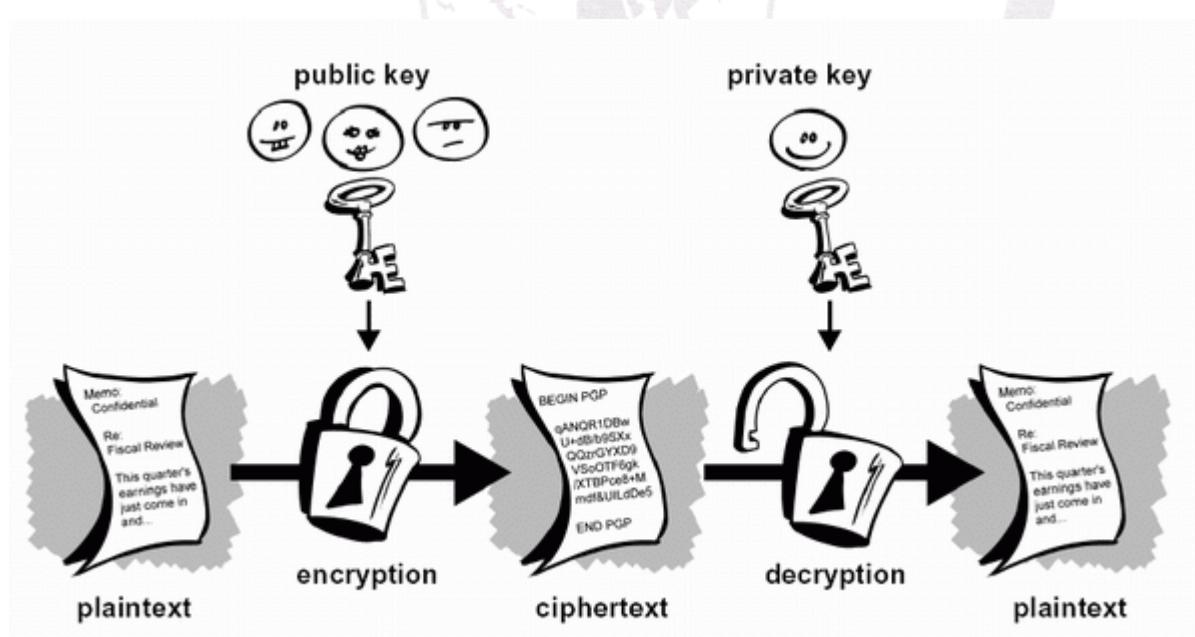
الگوریتم های نامتقارن از یک جفت کلید به هم مربوط برای رمزگذاری و رمزگشایی استفاده می کنند. یکی از این کلیدها کلید عمومی نام می گیرد و دیگری کلید مخفی. داده های کد گذاری شده بوسیله ی یک کلید عمومی تنها بوسیله ی کلید مخفی قابل رمزگشایی هستند و برعکس. مثالی از آن الگوریتم RSA است (شکل ۲).

یکی دیگر از کامپوننت های کلیدی دیگر در مبحث کریپتوگرافی ، توابع hash هستند. این توابع داده های ورودی را با هر طولی به یک داده ی خروجی با طول ثابت نگاشت می کنند. توابع hash عموماً یک طرفه هستند ، یعنی داده های کدگذاری شده توسط آنها برگشت ناپذیر هستند و برای ایجاد خروجی با طول

ثابت و منحصر بفرد کاربرد دارند. کاربرد این توابع متغیر است اما عمومی ترین استفاده‌ی آنها تولید امضا دیجیتال در رمزگذاری توسط کلید عمومی است (شکل ۲).

شکل ۱- سیستم کدگذاری متقارن (کلید خصوصی).

شکل ۲- سیستم کدگذاری نامتقارن (کلید عمومی).

مثال فصل:

استفاده از الگوریتم MD5 برای رمزگذاری پسورد های ذخیره شونده در دیتابیس

در اکثر سایت ها هنگام ورود باید ثبت نام کرد و یک ID و Password مناسب را انتخاب نمود. ثبت پسورد های کاربران در حالت نرم ایل به صورت غیرکدگذاری شده صورت می گیرد و اگر کسی به سرور ذکر شده رخنه کند می تواند به پسورد تک تک اعضاء بدون هیچ مشکلی دسترسی داشته باشد و یکی از مواردی که هکرهای روانشناس (!) به آن آگاهی کامل دارند این است که عموماً افراد از یک پسورد برای کارها و سایت های مختلف در اینترنت استفاده می کنند زیرا به خاطر سپردن پسورد های مختلف مشکل می باشد. بنابراین نیاز به بالابردن امنیت سایت در اینترنت به شدت احساس می شود.

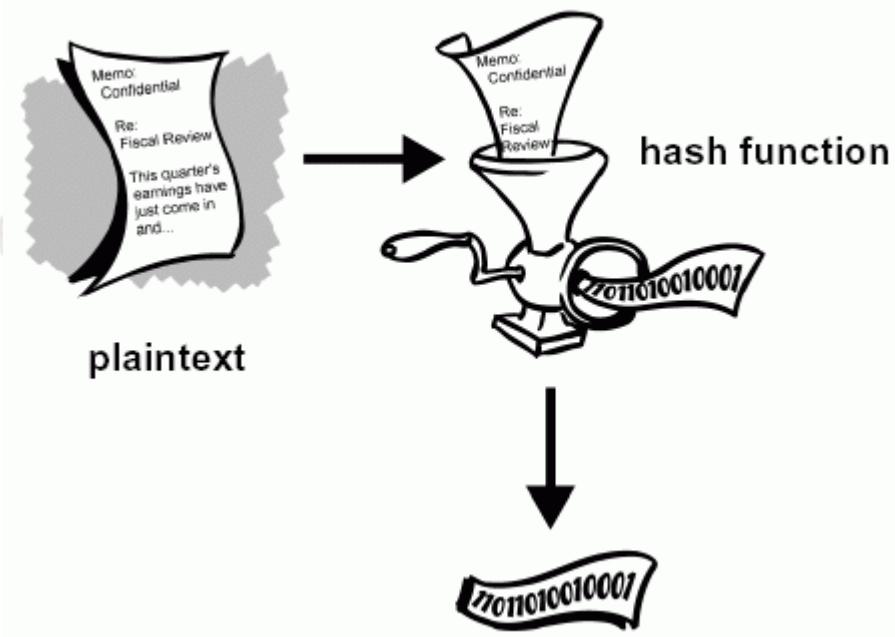
در این مثال قصد داریم از الگوریتم MD5 برای رمزگذاری پسورد های کاربران هنگام ثبت نام در سایت استفاده کنیم. در این حالت حتی مدیر سایت که به دیتابیس دسترسی تمام دارد نیز نمی تواند پسورد واقعی کاربران را حدس بزند.

خلاصه ای در مورد الگوریتم MD5 :

همانطور که گفته شد دو نوع رمزگذاری کلی وجود دارد: رمزگذاری یک طرفه و رمزگذاری دو طرفه. رمزگذاری دو طرفه معمولترین نوع کدگذاری است. در این حالت یک متن عادی (plain-text) دریافت شده و سپس کدگذاری می شود. سپس می توان روش عکس را پیمود و متن را رمزگشایی کرد. برای مثال استفاده از این روش در سایت های تجارت الکترونیکی مناسب می باشد. اگر کسی شماره کارت اعتباری خودش را غیر رمز نگاری شده بفرستد افرادی که از وسائل monitoring داده ها استفاده می نمایند به راحتی می توانند از آن سوء استفاده کنند. اما اگر به صورت رمزگذاری شده فرستاده شود و سپس سرور آنرا رمزگشایی نموده و استفاده کند احتمال سوء استفاده از آن تقریباً به صفر خواهد رسید. اما الگوریتم های یک طرفه صرفاً داده ها را کد گذاری می کند و هیچ راهی برای رمزگشایی داده های کدگذاری شده توسط آنها وجود ندارد. در نگاه اول به نظر می رسد که این روش بی مصرف است! اما چرا گاهی از اوقات ما می خواهیم داده ها را طوری رمزگذاری کنیم که دیگر قادر به رمزگشایی آنها نباشیم؟! دقیقاً موضوع مثال ما به این حالت مربوط می شود که در مورد آن توضیح داده شد.

الگوریتم MD5 مثالی است از الگوریتم های رمزنگاری یک طرفه. این الگوریتم رشته ای را با هر طولی را به یک رشته ای رمزنگاری شده با طول ثابت (16 بایت) نگاشت می کند. دو خاصیت مهم این الگوریتم آن است که دو رشته ای متفاوت ورودی به آن شکل کدگذاری شده ای یکسانی نخواهد داشت (منحصر بفرد هستند) و هر داده ای مفروضی همواره به یک رشته ای کدگذاری شده ای یکسان نگاشت می شود (بنابراین اگر کسی یک پسورد را وارد کند همیشه شکل کد گذاری شده ای آن ثابت و منحصر بفرد است).

شکل ۳- نحوه عملکرد الگوریتم های Hash.

برای استفاده از MD5 در فضای نام System.Security.Cryptography از کلاسی به نام MD5CryptoServiceProvider استفاده می گردد. متده اصلی این کلاس ComputeHash می باشد که ورودی آن آرایه ای از bytes می باشد (رشته ای که باید رمزنگاری شود) و یک آرایه از بایت ها را نیز بر می گرداند که همان داده ای رمزنگاری شده است. عموماً ما می خواهیم یک رشته را رمزنگاری کنیم بنابراین باید آنرا به آرایه ای از بایت ها قابل استفاده برای تابع تبدیل نماییم. این تبدیل با استفاده از UTF8Encoding قابل انجام است.

استفاده از MD5 برای رمزگذاری پسوردها و ذخیره کردن آنها

در اغلب دیتابیس ها جدولی به شبيه به UserName وجود دارد با فيلدهايي به نامهای UserName و Password . عموما نوع هر فيلد nvarchar انتخاب می شود. اما برای بحث رمز گذاري بهتر است نوع فيلد پسورد را از نوع binary به طول 16 انتخاب کنيم. زيرا پسورد کاربران با هر طولي تبديل به آرياهه اي از بايتيها با 16 المان خواهد شد.

ابتدا در دیتابیس MyTestDB که در SQL-Server ايجاد خواهيد نمود جدول زير را خلق کنيد :

Column Name	Data Type	Length	Allow Nulls
UserID	bigint	8	
UserName	nvarchar	50	
Password	binary	16	

Columns

Description: 19
Default Value: 0
Precision: 19
Scale: 0
Identity: Yes
Identity Seed: 1
Identity Increment: 1
Is RowGuid: No

شكل ۴- ايجاد جدول tblUserAccounts در دیتابیس MyTestDB .

يك پروژه‌ی جديد باز کنيد و در ادامه از منوي پروژه يك کلاس جديد را به نام clsCrypt.cs به برنامه اضافه نموده و کد زير را در آن بنويسيد:

از اين کد برای محاسبه‌ی MD5Hash در برنامه استفاده خواهيم کرد :


```

using System;
using System.Security.Cryptography;
using System.Text;

namespace ch03
{
    /// <summary>
    /// Summary description for clsCrypt.
    /// </summary>
    public class clsCrypt
    {
        public clsCrypt()
        {

        }

        public byte[] computeMD5Hash(string strPlainText)
        {
            //The array of bytes that will contain
            //the encrypted value of strPlainText
            byte[] hashedDataBytes = new byte[16];

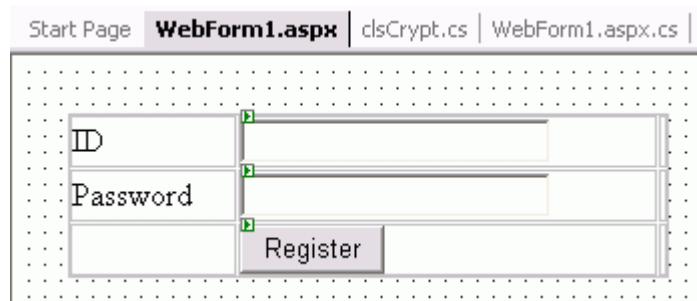
            //The encoder class used to convert
            //strPlainText to an array of bytes
            UTF8Encoding encoder = new UTF8Encoding();

            //Create an instance of the MD5CryptoServiceProvider class
            MD5CryptoServiceProvider md5Hasher = new MD5CryptoServiceProvider();

            //Call ComputeHash, passing in the plain-text string as an array of bytes
            //The return value is the encrypted value, as an array of bytes
            hashedDataBytes = md5Hasher.ComputeHash(encoder.GetBytes(strPlainText));
            return hashedDataBytes;
        }
    }
}

```

سپس فرم ظاهر برنامه را به شکل زیر طراحی کنید:

شکل ۵- طراحی ظاهر فرم مثال فصل.

با استفاده از کد زیر می توان عملیات مورد نظر را انجام داد:

```
private void btnAdd_Click(object sender, System.EventArgs e)
{
    //1. Create a connection
    string strConnString =
        "server=localhost ; uid=sa; pwd=; database=MyTestDB";
    SqlConnection objConn = new SqlConnection(strConnString);

    //2. Create a command object for the query
    string strSQL =
        "INSERT INTO tblUserAccounts(Username,Password) " +
        "VALUES(@Username, @Password) " ;
    SqlCommand objCmd = new SqlCommand(strSQL, objConn);

    //3. Create parameters
    SqlParameter paramUsername = new SqlParameter(
        "@Username", SqlDbType.NVarChar , 50);
    paramUsername.Value = txtID.Text;
    objCmd.Parameters.Add(paramUsername);

    //Encrypt the password
    clsCrypt cr = new clsCrypt();
    byte[] hashedBytes = new byte[16] ;
    hashedBytes = cr.computeMD5Hash (txtPass.Text);

    SqlParameter paramPwd = new
        SqlParameter("@Password", SqlDbType.Binary, 16);
    paramPwd.Value = hashedBytes;
    objCmd.Parameters.Add(paramPwd);

    //Insert the records into the database
    objConn.Open();
    objCmd.ExecuteNonQuery();
    objConn.Close();

    //clear
    txtID.Text ="";

    //Redirect user to confirmation page...
}
```


و در این شکل با استفاده از Query analyzer نمایی از پسورد های ذخیره شد را می توان ملاحظه نمود:

	User ID	User Name	Password
1	1	1243	0x51BCF8AD1596D06C4CDB3EC7FCC76D73
2	2	vahid	0xC2A2398C7F29A519327AE1396AC67855
3	3	ali	0x47811BD45C9D2E5354780969B9F35318
4	4	hasan	0xDODAA25445BE621F9A520CB9A2CB4E59

شکل ۶- آمار کامل کاربران ثبت شده در دیتابیس.

بدیهی است که حتی اگر در خوشبینانه ترین حالت مدیر سایت به دیتابیس نگاه کند از پسورد ها چیزی سر در نخواهد آورد و از آنها نمی توان پسورد های اصلی رمزگشایی شده را استخراج نمود. استفاده از MD5 برای بررسی Authentication کاربرها همانند الگوریتم آن، یک طرفه است و هیچ راهی برای استخراج پسورد واقعی از آن وجود ندارد، شاید این سوال پرسیده شود که چگونه می توان از آن استفاده کرد؟

برای پاسخ به این سوال می توان به خواص ذاتی MD5 اشاره کرد. هر پسوردی فقط و فقط معادل یک رشته‌ی کدگذاری شده‌ی منحصر بفرد MD5 است.

بنابراین برای تعیین اعتبار یک کاربر می توان پسورد واقعی را هر بار از کاربر دریافت کرد و سپس توسط MD5 آنرا رمزگذاری نمود. اکنون این رشته‌ی تولید شده را با رشته‌ی موجود در دیتابیس مقایسه می کنیم (مطابق تابع زیر).


```
bool isValidUser(string userID, string userPass)
{
    //1. Create a connection
    string strConnString =
        "server=localhost ; uid=sa; pwd=; database=MyTestDB";
    SqlConnection objConn = new SqlConnection(strConnString);

    //2. Create a command object for the query
    string strSQL = "SELECT COUNT(*) FROM UserAccount " +
        "WHERE Username=@Username AND Password=@Password";
    SqlCommand objCmd = new SqlCommand(strSQL, objConn);

    //3. Create parameters

    SqlParameter paramUsername = new SqlParameter("@Username",
        SqlDbType.VarChar, 50);
    paramUsername.Value = userID;
    objCmd.Parameters.Add(paramUsername);

    //Encrypt the password
    byte[] hashedDataBytes = new Byte[16];
    clsCrypt cr = new clsCrypt();
    hashedDataBytes = cr.computeMD5Hash (userPass);

    SqlParameter paramPwd = new SqlParameter("@Password",
        SqlDbType.Binary, 16);
    paramPwd.Value = hashedDataBytes;
    objCmd.Parameters.Add(paramPwd);

    //Insert the records into the database
    objConn.Open();
    int iResults = (int) objCmd.ExecuteScalar();
    objConn.Close();

    if( iResults == 1 )
        //The user was found in the DB
        return true;
    else
        //The user was not found in the DB
        return false;
}
```

بدیهی است که با استفاده از این روش گزینه‌ی "لطفاً اینجا کلیک نمایید تا پسورد فراموش شده‌ی شما را برایتان ایمیل بزنیم" دیگر معنی نخواهد داشت. در این حالت می‌توان از یک روش دیگر برای داشتن این موضوع در سایت استفاده کرد. برای کاربر یک عدد رندام انتخاب کرده و به او ایمیل می‌زنیم

و سپس به او می‌گوییم که با این پسورد جدید به سایت لاگین کرده و در ادامه پسورد ایمیل شده از طرف ما را عوض کند.

برای اینکه روش گفته شده را بسیار مقاوم تر در برابر حملات نمود می‌توان بجای رمزگذاری پسورد به تنها یی، جمع دو رشته‌ی ID و Pass را با MD5 هش کرد. چون همیشه کاربر باید ID خودش را نیز وارد کند و این ID باید در یک جدول، منحصر بفرد باشد تا کاربری تکراری ثبت نام نکند. یکی دیگر از کاربردهای این روش ثبت پسورد در یک کوکی است.

نکته:

برای هش کردن اطلاعات با استفاده از دو الگوریتم متداول MD5 و یا SHA1 می‌توان از یک راه میانبر دیگر نیز استفاده کرد. در فضای نام System.Web.Security از متد زیر می‌توان استفاده کرد:

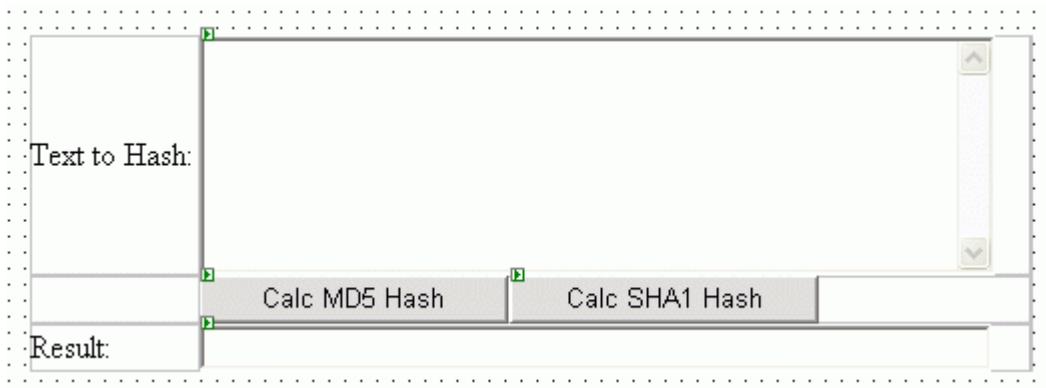
```
txtRes.Text = FormsAuthentication.HashPasswordForStoringInConfigFile(  
    txtInput.Text, "SHA1");
```

آرگومان اول آن متنی است که باید هش شود و آرگومان دوم آن MD5 و یا SHA1 میتواند باشد.

تمرین:

- ۱- مطابق شکل زیر و نکته‌ی آخر فصل برنامه‌ای بنویسید که یک متن را از کاربر گرفته و هش آنرا بر مبنای الگوریتم‌های MD5 و SHA1 محاسبه کند و نمایش دهد.

- ۲- مثال فصل را با استفاده از تابع `isValidUser` که همراه سورس برنامه توسعه داده شد، به صوت زیر تکمیل نمایید:

- الف) ایجاد یک صفحه برای رجیستر کردن کاربر جدید (که در برنامه انجام شد).
- ب) ایجاد یک صفحه برای لاگین کردن کاربران موجود و سپس نمایش صفحه‌ی خوش آمدگویی و یا بر عکس!
- ج) ایجاد یک صفحه برای ایمیل زدن پسورد جدید کاربرانی که پسورد خودشان را فراموش کرده‌اند.
- د) ایجاد یک صفحه با استفاده از دیتاگرید با خاصیت Paging برای نمایش لیست کاربران ثبت نام کرده.
- ه) تمام این صفحات باید با استفاده از یک یوزر کنترل که در بالای صفحه شبیه به یک منو قرار می‌گیرد ارتباط و لینک داشته باشند.